

Z Jeruzalémských katechezí¹

Té noci, kdy byl zrazován, vzal náš Pán Ježíš Kristus chléb, vzdal nad ním díky, rozlámal jej a dal svým učedníkům se slovy: Vezměte si a jezte, toto je moje tělo. A vzal kalich, vzdal nad ním díky a řekl: Vezměte si a pijte, toto je má krev.² Jestliže tedy sám prohlásil a řekl o chlebu: Toto je moje tělo, kdo by se potom mohl odvážit o tom přít? A jestliže o tom sám ujistil a řekl: Toto je má krev, kdo by o tom kdy mohl pochybovat a říkat, že to jeho krev není?

A proto je přijímejme s naprostým přesvědčením jako Kristovo tělo a jeho krev. Neboť ve způsobě chleba dostáváš tělo a ve způsobě vína dostáváš krev; a tak když přijmeš Kristovo tělo a jeho krev, budeš s ním mít společné tělo a společnou krev. Tak se vskutku stáváme nositeli Krista, protože jeho tělo a krev pronikly celé naše tělo a podle svatého Petra se stáváme účastnými Boží přirozenosti.³

Jednou, když Kristus rozmlouval se Židy, řekl: Nebudete-li jíst mé tělo a pít mou krev, nebudete v sobě mít život.⁴ Ale oni nepochopili, že to bylo řečeno v duchovním smyslu, a pohoršeně odešli pryč v domnění, že je Kristus vybízí, aby jedli lidské maso.

Také ve Staré úmluvě byly předkladné chleby,⁵ ale ty patřily ke Starému zákonu a skončily. Zato máme v Novém zákoně nebeský chléb a kalich spásy, které posvěcují i tělo. A stejně jako je chléb příhodný pro tělo, vyhovuje duši Slovo.

Nehleď proto na eucharistický chléb a víno jako na prosté a obyčejné způsoby; jsou to skutečně tělo a krev Ježíše Krista, jak to sám Pán tvrdil. A i kdyby ti to smysly namlouvaly, víra ti dodá pevnou jistotu.

Takto bys měl být poučen a dát se proniknout skálopevnou vírou, že to, co vypadá jako chléb, chléb není, třebaže to tak chutná, ale že je to Kristovo tělo; a že to, co vypadá jako víno, víno není, třebaže to tak chutná, ale že je to Kristova krev. A protože o tom už dávno zpíval žalmista David: Chléb dodává sílu srdci člověka a jeho obličej se leskne olejem,⁶ přijmi ten chléb jako chléb duchovní a posilni svoje srdce a tváři své duše dodej lesku.

Kéž září z tvé odhalené tváře jas čistého svědomí, ať se v ní zrcadlí odlesk Kristovy slávy, abys krácel od slávy ke slávě⁷ v Kristu Ježíši, našem Pánu. Jemu budiž čest i moc i sláva na věky věků. Amen.

¹ 2 pol. 4. stol. (Cat. 22, Mystagogica 4,1.3-6.9: PG 33,1098-1106)

² Srov. 1 Kor 11,23-25

³ Srov. 2 Petr 1,4

⁴ Srov. Jan 6,53

⁵ Srov. Nm 4,7

⁶ Srov. Žl 104 (103),15.

⁷ Srov. 2 Kor 3,18